

lysninger, som er nødvendige til bedømmelse af, om en tilladelse i henhold til denne lov kan gives, eller om udlændingen lovligt opholder sig her i landet.

I den sidstnævnte situation, hvor der anvendes en fra retsplejelovens § 772 forskellig formulering, sigtes der til, at det af hensyn til den politimæssige efterforskning, som foretages til brug for udlændingemyndighedernes sagsbehandling, kan være nødvendigt at undlade at udlevere et brev, der enten er afsendt fra eller stilet til den frihedsberøvede. Man kan eksempelvis forestille sig bestemmelsen bragt i anvendelse i den situation, hvor den frihedsberøvede udlændings eller herboende nærtstående forklaring om frihedsberøvedes identitet, rejserute og færden i øvrigt ville blive påvirket ved udlevering af brevet.

*Kompetencereglerne* afhænger af, hvorvidt den frihedsberøvede har været fremstillet for retten i medfør af udlændingelovens § 37 eller ej.

Har den frihedsberøvede været fremstillet for retten i medfør af udlændingelovens § 37 og fået sin frihedsberøvelse opretholdt, skal spørgsmålet om tilbageholdelsen straks forelægges retten til afgørelse, jf. § 37 e, stk. 3, 1. pkt.

De processuelle regler, der er fastsat i § 37 c, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse ved rettens afgørelse af dette spørgsmål, jf. § 37 e, stk. 3, sidste pkt.

Med hensyn til kontrol af breve til og fra en frihedsberøvet, der foretages af hensyn til orden og sikkerhed på anbringelsesstedet, jf. § 37 e, stk. 1, sidste pkt., er det dog med forslaget tilsigtet, at der skal gælde den samme retstilstand som for varetægtsarrestanter. Det bemærkes herved, at det for varetægtsarrestanter antages, at fængselspersonalet kan gennemse og tilbageholde breve af hensyn til orden og sikkerhed på anbringelsesstedet. Fængselspersonalets afgørelse vil kunne påklages til Direktoratet for Kriminalforsorgen, men er ikke undergivet domstolsprøvelse efter retsplejelovens kapitel 70.

Har den frihedsberøvede endnu ikke været fremstillet for retten, følger det af § 37 e, stk. 1, 3. pkt., at politiet træffer bestemmelse om spørgsmålet om tilbageholdelse.

Afsenderen eller adressaten kan imidlertid kræve, at politiets tilbageholdelse af et brev forelægges retten til afgørelse i forbindelse med udlændingens fremstilling for retten, jf. forslaget § 37 e, stk. 4, 2. pkt. Hensigten med denne bestemmelse er at undgå, at retten skal tage stilling til lovligheden af en iværksat besøgskontrol uden at kunne tage stilling til lovligheden af selve frihedsberøvelsen, jf. bemærkningerne ovenfor til § 37 c. Det foreskrives i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige regler, at en sådan begæring ikke har opsættende virkning, jf. § 37 e, stk. 4, 3. pkt.

Politiets afgørelse herom vil endvidere kunne påklages til Indenrigsministeriet, hvis der ikke er mulighed for at begære domstolsprøvelse af afgørelsen, jf. forslaget § 1, nr. 13, til en ændret affattelse af udlændingelovens § 48, stk. 1.

Med hensyn til spørgsmålet om *underretning om tilbageholdelsen af et brev* er de materielle betingelser ens, hvad enten den frihedsberøvede er blevet fremstillet i retten og har fået opretholdt frihedsberøvelsen i medfør af udlændingelovens § 37 eller ej, medens derimod kompetencereglerne er forskellige, jf. herved bestemmelserne i § 37 e, stk. 3, 2. pkt., med hensyn til tiden efter fremstillingen og § 37 e, stk. 4, 1. pkt., med hensyn til tiden forinden dette tidspunkt.

*De materielle regler* går efter forslaget ud på, at afsenderen og adressaten straks skal underrettes, medmindre der af hensyn til indhentelsen af oplysninger, som er nødvendige til bedømmelse af, om en tilladelse i henhold til denne lov kan gives, eller om udlændingen lovligt opholder sig her i landet, træffes anden bestemmelse.

Med denne formulering sigtes til, at det af hensyn til den politimæssige efterforskning, som foretages til brug for udlændingemyndighedernes sagsbehandling, kan være nødvendigt at undlade at underrette afsenderen om tilbageholdelsen. Man kunne således forestille sig bestemmelsen bragt i anvendelse i den situation, hvor den frihedsberøvedes forklaring om sin identitet, rejserute og færden i øvrigt ville blive påvirket ved underretning om, at et brev fra den frihedsberøvede var blevet tilbageholdt.

*Kompetencereglerne* afhænger af, hvorvidt den frihedsberøvede har været fremstillet for retten i medfør af udlændingelovens § 37 eller ej.

Har den frihedsberøvede været fremstillet for retten i medfør af udlændingelovens § 37 og fået sin frihedsberøvelse opretholdt, er det alene retten, som kan træffe bestemmelse om, at underretning skal undlades, jf. § 37 e, stk. 3, 2. pkt.

De processuelle regler, der er fastsat i § 37 c, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse ved rettens afgørelse af dette spørgsmål, jf. § 37 e, stk. 3, sidste pkt.

Med hensyn til kontrol af breve til og fra en frihedsberøvet, der foretages af hensyn til orden og sikkerhed på anbringelsesstedet, jf. § 37 e, stk. 1, sidste pkt., er det dog med forslaget tilsigtet, at der skal gælde den samme retstilstand som for varetægtsarrestanter. Det bemærkes herved, at det for varetægtsarrestanter antages, at fængselspersonalet kan undlade underretning om tilbageholdelsen af et brev af hensyn til orden og sikkerhed på anbringelsesstedet. Fængselspersonalets afgørelse vil kunne påklages til Direktoratet for Kriminalforsorgen, men er ikke un-